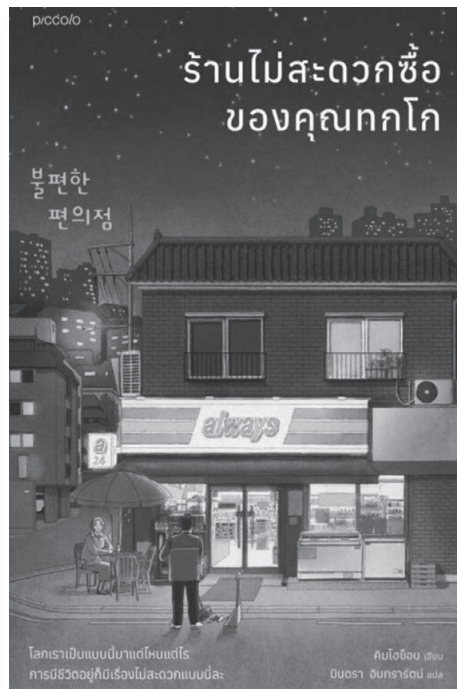

บรรณนิทัศน์

พรรษา รอดอาตม์¹

- ชื่อหนังสือ: ร้านไม่สะดวกซื้อของคุณทกโก และ ร้านไม่สะดวกซื้อของคุณทกโก ในวันที่คุณทกโกไม่อยู่
- ผู้แต่ง: คิมไฮย็อน
- ผู้แปล: มินตรา อินทรรัตน์
- สำนักพิมพ์: Piccolo
- ปีที่พิมพ์: 2565 และ 2567
- จำนวนหน้า: 278 หน้า และ 328 หน้า
- ราคา: 295 บาท และ 295 บาท

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กลุ่มวิชาสื่อสารองค์กร คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คนไร้บ้าน = ไลฟ์ โค้ช

คุณเชื่อหรือไม่ ?

บรรณนิทัศน์ในครั้งนี้ จะพาผู้อ่านไปพบกับนวนิยายแปลจากประเทศเกาหลี 2 เล่ม ที่นำเสนอเรื่องราวของชายไร้บ้านที่เคยกินและนอนอยู่ที่สถานีโซล นวนิยายเล่มแรกได้รับความนิยมในประเทศเกาหลีเป็นอย่างมาก ทำให้ผู้เขียนนวนิยายต้องเขียนเล่ม 2 ให้ได้อ่านกันต่อ

นวนิยาย 2 เล่มนี้จะทำให้ผู้อ่านได้เห็นแง่มุมคนไร้บ้าน ที่น่าจะมีความแตกต่างจากแง่มุมทางวิชาการที่เคยประกอบสร้างคนไร้บ้านที่เรามักจะคุ้นเคย เรามาดูกันว่า นวนิยายกำลังเล่าเรื่องชายไร้บ้านตัวละครสำคัญของเรื่องเป็นอย่างไรบ้าง

เล่ม 1 ร้านไม้สะดวกซื้อของคุณทกโก

บรรณาธิการของสำนักพิมพ์ได้กล่าวถึงคนไร้บ้าน “คุณทกโก” ว่าเป็นผู้ที่นำ “สายลมแห่ง การเปลี่ยนแปลงอันแสนสดชื่น” จากการที่มีผู้คนมากมายหลายตาได้แวะเวียนเข้ามาซื้อของและได้รับการ “ปลอบโยน” เมื่อมาที่ร้านสะดวกซื้อออนไลน์

นวนิยายเล่ม 1 แบ่งออกเป็น 8 ตอน ได้แก่ ข้าวกล่องรสเลิศ เจย์เอส ออฟเจสส์เอส ประโยชน์ของข้าวปั้นสามเหลี่ยม หนึ่งแถมหนึ่ง ร้านไม้สะดวกซื้อ สีกระป๋องหมิ่นวอน ถ้าจะเป็นของเหลือทิ้งแต่ก็ยังใช้ได้ และออนไลน์

ข้าวกล่องรสเลิศ

ในตอนแรกพาไปรู้จักคนไร้บ้านอาศัยอยู่ที่สถานีรถไฟโซล ชีวิตประจำวันของพวกเขาภายในสถานี และการขอเงินจากคนที่เดินผ่านไปมาเพื่อไปซื้ออาหาร

คุณนายย็อมได้รับความช่วยเหลือจากคนไร้บ้าน เธอเป็นเจ้าของร้านสะดวกซื้อ เพื่อตอบแทนเขา เธออนุญาตให้คนไร้บ้านเข้ามารับประทานอาหารที่ร้านได้ทุกมื้อ ต่อมาเธอชวนให้เขามาทำงานพาร์ตไทม์กะดึกที่ร้านสะดวกซื้อ และได้มอบเงินค่าจ้างล่วงหน้าเพื่อไปจัดการตัวเองให้สะอาด และหาห้องเช่าเล็กๆ อยู่แทนที่จะนอนที่สถานีโซล

เมื่อถูกถามชื่อ เขาตอบว่าชื่อทกโก นี่ถือเป็นจุดเริ่มของ “สายลมแห่งการเปลี่ยนแปลงอันแสนสดชื่น” กับผู้คนที่แวะเวียนและใช้ชีวิตในร้านสะดวกซื้อออนไลน์

ในตอนนี้นำให้เราได้ทราบว่า คนไร้บ้านเป็นคนที่ติดคนหนึ่ง การทำดีของเขาทำไปโดยไม่ได้อะไรเพราะหวังการตอบแทนใดๆ นอกจากนี้ เมื่อเราอ่านแล้วจะทำให้พบแนวทางการนำคนไร้บ้านกลับมาเข้าสู่สังคม คือ เราควรให้ในสิ่งที่เขาต้องการ เช่น คนไร้บ้านต้องการอาหาร หากสามารถตอบสนองให้อาหารกับเขาได้ เขาจะเต็มใจรับ ถือเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเขาในเบื้องต้นได้ และสร้างความไว้วางใจให้เกิดขึ้นได้ระหว่างคนไร้บ้านกับคนทั่วไป

ในตอนนี้ได้เล่าให้เห็นว่า จะทำอย่างไรให้คนไร้บ้านได้เปลี่ยนพฤติกรรมที่จะส่งผลดีต่อตัวเขา เช่น การขอให้เขาเลิกดื่มเหล้า การติดเหล้าถือเป็นปัญหาสุขภาพที่สำคัญของคนไร้บ้าน การขอให้ดูแลตัวเองให้สะอาด เพื่อให้มีสุขอนามัยที่ดีขึ้น จะช่วยลดความเจ็บป่วยที่อาจจะเกิดขึ้น โดยการมอบเงินเดือนล่วงหน้าให้กับเขาที่จะไปทำได้ตามที่เรต้องการ

นอกจากนี้ การเสนองานที่คนไร้บ้านเต็มใจที่จะทำ เพราะทำให้มีอาหารรับประทานครบ 3 มื้อ โดยไม่ต้องไปยื่นร้องขอเงินเพื่อไปซื้ออาหารจากใครอีกต่อไป เนื่องจากระบบการบริหารจัดการร้านสะดวกซื้ออนุญาตให้พนักงานนำของที่หมดอายุไม่กินแต่ยังสามารถรับประทานได้ ซึ่งเป็นสิ่งที่คนไร้บ้านต้องการ จึงทำให้คุณทกโกตอบตกลงทำงานเป็นพนักงานพาร์ทไทม์ที่ร้านสะดวกซื้อแห่งนี้ ซึ่งจะแตกต่างจากข่าวสารหรือเรื่องราวที่เราเคยได้ยินกันจากหน่วยงานภาครัฐที่อาจจะไม่สามารถทำให้คนไร้บ้านไปอยู่ในที่ภาครัฐจัดให้พักอาศัย

เจย์เอสออฟเจสส์เอส

คุณชีฮยอนเป็นพนักงานในร้านสะดวกซื้อระหว่างรอสอบทำงานข้าราชการ เธอได้รับมอบหมายให้สอนงานคุณทกโก ในระหว่างการเรียนรู้งานภายในร้าน คุณทกโกพยายามจดจำ บันทึกลงสมุดโน้ต ทำงานอย่างตั้งใจ โดยเฉพาะการใช้เครื่องคิดเงิน

เมื่อคนไร้บ้านต้องกลับเข้าสู่สังคมอีกครั้ง ผู้เขียนนำเสนอว่า เขาพูดติดอ่าง สื่อสารแทบจะไม่รู้เรื่อง เพราะเขาไม่ค่อยได้คุยกับใครมากนักในระหว่างที่เป็นคนไร้บ้านที่สถานีโซล แนนอนว่าทำให้คนรอบตัวรู้สึกไม่ดี แต่เมื่อเขาต้องทำงานซ้ำๆ พบปะกับผู้คนทุกวัน ทำให้คุณทกโกค่อยๆ ปรับตัว ทำให้มีการสื่อสารที่ดีขึ้น และสามารถทำงานได้

ชีวิตประจำวันของคุณทกโกในวันทำงาน คือ เข้ามาที่ร้านก่อนเวลาเช้างาน 1 ชั่วโมง มาทำความสะอาดร้าน จัดโต๊ะข้างนอก เมื่อเขาทำแบบนี้ในทุกๆ วัน ทำให้เพื่อนร่วมงานเกิดความเชื่อมั่นในตัวเขามากขึ้น

นวนิยายตอนนี้ ผู้เขียนพยายามชี้ให้เราเห็นความสามารถของคนไร้บ้าน 3 ประเด็น คือ คุณทกโก (1) สามารถทำงานได้เหมือนกับพนักงานคนอื่นๆ (2) สามารถจัดการปัญหาเจย์เอส (พวกจอมแสบ ก่อวุ่น สร้างความหวาดกลัว หรือความพยายามขโมยของในร้านสะดวกซื้อ) และ (3) การมองเห็นความสามารถของเพื่อนร่วมงานที่สามารถจะทำประโยชน์ให้กับคนอื่นๆ ในวงกว้างได้ โดยที่คนนั้นนั้นอาจไม่เคยรู้ตัวมาก่อนว่า เขาทำได้ดีจริงๆ เขาเคยคิดว่า งานที่เขาทำได้อย่างคล่องแคล่วนี้เป็นสิ่งที่น่าเบื่อด้วยซ้ำ แต่กลายเป็นว่า เมื่อได้ลองทำตามที่ได้รับคำแนะนำจากคุณทกโกแล้ว ผลตอบรับที่กลับมากลายเป็นโอกาสใหม่ๆ ให้กับเพื่อนร่วมงานได้มีชีวิตที่ดีกว่าเดิม

ประโยชน์ของข้าวปั้นสามเหลี่ยม

ตอนนี้เล่าเรื่องของปัญหาคูณโชนซุก (ผู้จัดการร้านสะดวกซื้อ) กับครอบครัว ทำให้เธอคิดว่า การเลี้ยงสุนัขดีกว่าเลี้ยงลูก และมุมมองของเธที่มีต่อคุณทกโก เธอเชื่อว่า คุณทกโกเป็นผ้าขี้ริ้ว โดยไม่มีทางเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่นไปได้

ความรู้สึกที่เธอมีต่อคุณทกโก คือ หมีที่มึน เชื่องช้า อึดอาด ไม่เชื่อว่าจะเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้นมาได้ แต่เมื่อเวลาผ่านไปเพียงสัปดาห์เดียว คุณทกโกก็ทำงานได้ เรียนรู้งานได้ทั้งหมด กล้าสบตาลูกค้า การเคลื่อนไหวร่างกายได้ดีขึ้น แต่เธอก็ยังไม่วางใจ แม้ว่าคุณชีฮยอนและคุณนายย็อมจะปฏิบัติ

กับคุณทกโกเหมือนกับคนปกติทั่วไป อย่างไรก็ตาม ความรู้สึกของคุณโอซ็อนซูกก็เปลี่ยนไป เพราะคุณทกโกสามารถจัดการวัยรุ่นที่เข้ามาขโมยข้าวปั้นภายในร้านได้ ทำให้เธอรู้สึกอุ่นใจที่มีคุณทกโกอยู่ที่ร้านกับเธอ

คุณทกโกให้คำแนะนำกับคุณโอซ็อนซูกเพื่อทำให้ความสัมพันธ์ของเธอกับลูกชายดีขึ้น แม้ว่าคำแนะนำของคุณทกโกจะเป็นสิ่งที่คุณโอซ็อนซูกทราบดีอยู่แล้วว่าควรจะทำ แต่ที่ผ่านมาเธอไม่ทำ เมื่อได้รับคำแนะนำจากคุณทกโก เธอจึงลองทำตาม นอกจากนี้ คุณทกโกได้แนะนำให้วางข้าวปั้นสามเหลี่ยมไว้ให้ลูกชายด้วย เพราะเป็นเมนูที่เหมาะสมสำหรับคนที่ชอบเล่นเกม

สำหรับตอนนี้ ผู้เขียนได้ทำให้เราเห็นว่า คุณทกโกสามารถให้คำแนะนำกับเพื่อนร่วมงานเกี่ยวกับการปรับความสัมพันธ์กันภายในครอบครัว และทำให้เห็นแนวทางการสื่อสารที่จะดูแลผู้สูงอายุที่เป็นลูกค้าร้านสะดวกซื้อ ที่ช่วยเพิ่มยอดขายสินค้าให้ร้านได้ จากบริการส่งสินค้าถึงบ้าน เพราะผู้สูงอายุถือกลับเองไม่ไหว การพาคุณปอโรมชันที่ผู้สูงอายุน่าจะชอบ โดยเฉพาะขนมที่จะซื้อให้หลาน ทำให้ตอนเช้าในช่วงปิดเทอม ยอดขายของร้านเพิ่มขึ้น

หนึ่งแถมหนึ่ง

คุณคยองมันผู้มีปัญหาทั้งที่ทำงานและครอบครัว เขารู้สึกว่า เขาหมดความสำคัญ ทุกๆ คนเมินเฉยต่อเขา ความสัมพันธ์ห่างเหิน เขารู้สึกว่าอยู่บ้านไม่ได้ ต้องไปร้านสะดวกซื้อเพื่อเติมเหล้าลื้มความทุกข์

คุณทกโกแนะนำให้คุณคยองมันเลิกดื่มเหล้า ทำให้คุณคยองมันไม่พอใจ จึงไม่ไปร้านสะดวกซื้ออีก แต่เขาก็ไม่มีที่ไป จึงต้องกลับบ้าน แต่การกลับบ้านเร็วทำให้เขาได้ความสัมพันธ์ดีๆ ภายในครอบครัวกลับคืนมาอีกครั้ง

คุณทกโกแนะนำให้คุณคยองมันไปสมัครงานที่แห่งใหม่ คุณทกโกรู้จักกับผู้จัดการซึ่งเป็นเพื่อนร่วมรุ่นสมัยมหาวิทยาลัยจะช่วยเหลือคุณคยองมันในเรื่องงานได้ (เนื้อหานี้ปรากฏอยู่ในตอนสุดท้าย “ออลเวย์ส” ของนวนิยาย)

การกลายเป็นคนไร้บ้านจะมาจากปัญหาภายในครอบครัว แต่คุณทกโกจะแนะนำให้เรากลับไปหาครอบครัว กลับไปแก้ปัญหที่เกิดขึ้นภายใน

ครอบครัว สะท้อนให้เห็นว่า บริบทของสังคมคนเกาหลีให้ความสำคัญกับครอบครัวอย่างมาก และเชื่อว่า ครอบครัวจะทำให้ปัญหาต่างๆ ได้รับแก้ไขให้คลี่คลายหรือหมดไปได้

ร้านไม่สะดวกซื้อ

เรื่องราวของนักเขียนที่กำลังจะเลิกอาชีพนักเขียนไปแล้ว หมดแรงบันดาลใจ เมื่อมาพักที่หอพักใกล้ร้านสะดวกซื้อ เธอเห็นการทำงาน การบริการ การพูดคุยกับลูกค้าของคุณทกโก เธอเองได้มีโอกาสพูดคุยกับคุณทกโกที่ร้านสะดวกซื้อ เพราะไม่มีที่จะไปในยามกลางดึก เมื่อได้รับฟังเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นในร้านสะดวกซื้อ ทำให้เธอมีไฟในการกลับมาทำงานอีกครั้ง โดยนำเรื่องราวของคุณทกโกมาเป็นพล็อตเรื่อง

ร้านสะดวกซื้อที่ไม่สะดวกซื้อ เพราะมีสินค้าให้เลือกไม่มาก แต่สินค้าที่ได้รับการแนะนำจากคุณทกโกล้วนแต่ได้รับความชื่นชอบจากลูกค้า และการพูดคุยกับคุณทกโกยังช่วยให้คลายเรื่องราวทุกข์ใจไปได้ด้วย

เรื่องราวของคนตัวเล็กตัวน้อยของคนเคยไร้บ้านที่กำลังพยายามค้นหาอดีตของตัวเองระหว่างการทำงานพาร์ทไทม์ที่ร้านสะดวกซื้อ ถูกนำมาเขียนจากนักเขียนเพื่อบอกเล่าให้ผู้อื่นๆ ได้รับทราบกันในวงกว้าง เพราะตัวละครมีความน่าสนใจ จากคนไร้บ้านสู่พนักงานพาร์ทไทม์ร้านสะดวกซื้อ เขาต้องทำอะไรและทำอะไรบ้าง น่าจะเป็นเรื่องที่ผู้คนให้ความสนใจ

สี่กระบี่หมื่นวอน

ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวของคุณนายย้อมกับลูกชาย (คุณมินซิก) ที่ไม่สู้ดีนัก ความคิดเห็นและความต้องการไม่ตรงกัน คุณมินซิกต้องการให้คุณนายย้อมขายกิจการร้านสะดวกซื้อเพื่อนำเงินมาลงทุนในธุรกิจของตัวเอง ถ้าไม่ขายก็ให้ไล่คุณทกโกออก แต่คุณนายย้อมไม่ยอมขายกิจการ เพราะไม่ต้องการให้พนักงานตกงาน และไม่ไล่คุณทกโกออก เพราะคุณทกโกช่วยทำให้ร้านขายดีขึ้น แต่ถ้าให้ไล่ออก คุณมินซิกต้องมาทำงานเป็นพนักงานกะดึกแทน แต่มินซิกไม่ยอมทำตามนั้น

ในตอนนี ทำให้เราพบว่า ตัวละครเจ้าของร้านสะดวกซื้อ ไม่ได้มาเปิดร้านสะดวกซื้อเพื่อหวังผลกำไร แต่เป็นการสร้างพื้นที่และโอกาสให้กับผู้คนที่เดินผ่านไปผ่านมามหาหน้าร้าน ทั้งการได้เป็นลูกค้าและการเป็นพนักงานพาร์ทไทม์

นอกจากนี้ ตอนนี้เล่าเรื่องความสัมพันธ์ภายในครอบครัว การเลี้ยงลูก ปัญหาการทำงานของลูก ซึ่งล้วนแต่ต้องใช้เวลาในการแก้ไขปัญหา โดยคำตอบของปัญหาเหล่านี้ ผู้อ่านจะได้รับทราบแนวทางหรือวิธีการจัดการแก้ไขปัญหาจากเล่ม 2 *ร้านไม่สะดวกซื้อของคุณทกโก ในวันที่คุณทกโกไม่อยู่*

สี่หมื่นกระป๋อง = 1 หมื่นวอน เป็นโปรโมชั่นของร้านในช่วงนี้ สำหรับแนวทางการสั่งสินค้า จะพิจารณาจากความต้องการลูกค้าเป็นหลักว่าให้ความสนใจในสินค้าชิ้นนี้เป็นพิเศษ ก็จะสั่งมาขายต่อไป แต่หากชิ้นใดขายไม่ดีตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ สินค้าชิ้นนั้นจะไม่ได้รับการสั่งขายอีกต่อไป สะท้อนให้เห็นการทำงานของ คุณทกโก จะต้องเก็บข้อมูลการขายสินค้าเพื่อแจ้งให้เจ้าของร้านได้รับทราบ และนำมาประกอบการตัดสินใจว่า จะสั่งสินค้าใดเข้ามาจำหน่ายภายในร้านบ้าง

ถ้าจะเป็นของเหลือทิ้ง แต่ก็ยังใช้ได้

คุณมินซิกจ้างนักสืบ (คุณกวัก) สะกดรอยตามคุณทกโก ด้านคุณทกโก เมื่อได้ทำงานที่ร้านสะดวกซื้อ เขาเริ่มจำเรื่องราวในอดีตได้ เพราะได้พูดคุยกับผู้คนที่แวะเวียนเข้ามาที่ร้าน และกำลังตามรอยอดีตของเขาว่าเขาเคยเป็นใครมาก่อนและทำไมจึงกลายเป็นคนไร้บ้าน

เมื่อคุณกวักได้พบกับคุณทกโกซึ่งหน้า เขากลับได้รับการดูแลอย่างดีจากคุณทกโก คุณกวักล้มเหลวจากหน้าที่การงาน ทำให้ต้องออกห่างจากครอบครัว มาอยู่ตามลำพัง คุณทกโกชวนให้คุณกวักมาทำงานที่ร้านสะดวกซื้อแทนเขา

ร้านสะดวกซื้อจะมีของเหลือทิ้ง คือ สินค้าที่เพิ่งหมดอายุไปไม่กี่ชั่วโมงจากชั้นวางสินค้า แต่ก็ยังรับประทานได้อยู่ เหมือนคนไร้บ้านที่เหมือนจะไม่มีประโยชน์ แต่จริงๆ เขาคือคนคนหนึ่งเช่นเดียวกับพวกเรา มีชีวิต ความคิด ความรู้สึก มีจิตใจที่อ่อนโยน และยินดีที่จะช่วยเหลือผู้คนที่รอบข้างอยู่เสมอ แม้กระทั่ง

คนที่คิดว่าล้มเหลวในหน้าที่การงาน ความสัมพันธ์ในครอบครัวแย่ แต่ก็ยังมีวันที่เขาจะลุกขึ้นมาเริ่มต้นทำสิ่งต่างๆ ให้ดีขึ้นได้

ในตอนนี้จะทำให้ผู้อ่านได้แง่คิดการใช้ชีวิตในการได้สืบค้นหาตัวเองอีกครั้งของคุณทกโกในช่วงที่ความทรงจำหายไป เมื่อทราบแล้ว เขาขอกลับไปจัดการและแก้ไขให้ดีขึ้น ยอมรับในสิ่งที่เคยเกิดขึ้น และการก้าวไปสู่การทำสิ่งใหม่ๆ ที่ไม่เคยทำมาก่อน

แม้ว่าคุณทกโกจะต้องพบกับผู้คนที่ไม่ชอบเขา แต่นวนิยายได้เล่าให้เห็นว่า เขาทำสิ่งดีๆ ให้กับผู้คนทุกคน ไม่ว่าเขาคนนั้นจะเป็นใคร คิดไม่ดีหรือดีกับเขา เขาก็จะปฏิบัติเหมือนกันทุกๆ คน คือ การนำเสนอสินค้าภายในร้านที่น่าจะเหมาะสมให้กับพวกเขา และพยายามให้ผู้คนทำในสิ่งที่ควรทำ จะได้ไม่มีชีวิตเช่นเดียวกับเขาที่เคยเป็นคนไร้บ้านมาก่อน เช่น การแนะนำให้เลิกเหล้า เพราะเหล้ามีแต่ทำลายสุขภาพ

ออลเวย์ส

แม้ว่าในระหว่างการทำงานที่ร้านสะดวกซื้อ เพื่อนร่วมงานจะมีสายตาดูถูกคุณทกโก แต่เขาก็ไม่สนใจ ยังคงทำงานต่อไปเพื่อตอบแทนบุญคุณเจ้าของร้าน คุณยายที่พักอาศัยในละแวกแถวนั้นเห็นการทำงานของ คุณทกโกที่ขยันขันแข็ง จึงชวนเพื่อนๆ รุ่นเดียวกันมาซื้อของที่ร้านสะดวกซื้อพร้อมกับพาหลานๆ มาเลือกซื้อขนมที่จัดโปรโมชั่นด้วย เมื่อคุณทกโกมีบริการส่งสินค้าให้ถึงบ้านด้วย ยิ่งทำให้กลายเป็นไวรัล มีคนรุ่นต่างๆ พากันมาที่ร้านมากขึ้น ซึ่งคุณทกโกก็เต็มใจที่จะไปส่งของให้ที่ร้าน เพราะช่วงเข้าหมดเวลาเข้ากะทำงานของเขาแล้ว

ตอนนี้เล่าเรื่องย้อนไปในช่วงแรกที่คุณทกโกมาเป็นคนไร้บ้าน ช่วงแรกมีคนไร้บ้านที่มีอายุให้ความช่วยเหลือและแนะนำสิ่งต่างๆ ในฐานะคนไร้บ้านรุ่นพี่ ต่อมาเขาก็เสียชีวิต ทำให้คุณทกโกต้องอยู่เพียงลำพัง

เมื่อมาทำงานที่ร้านสะดวกซื้อ ทำให้เริ่มจดจำเรื่องราวในอดีตได้ เช่น เขามีครอบครัว มีความฝัน เขาเคยทำงานมาก่อน และมีปัญหาอะไรเกิดขึ้นในงานที่เขาทำ จึงทำให้เขาต้องกลายเป็นคนไร้บ้านมานอนที่สถานีโซล

เมื่อความทรงจำเริ่มกลับคืน คุณทกโกปรึกษากับเจ้าของร้าน เจ้าของร้านเข้าใจดีว่า ร้านสะดวกซื้อคือสถานที่ที่ผู้คนมากหน้าหลายตาเดินเข้าออก มันคือสถานที่ที่ทุกคน ไม่ว่าลูกค้าหรือพนักงาน หยุดอยู่ชั่วครู่ก่อนจะเดินต่อไป เหมือนปั๊มน้ำมันที่แวะเติมให้เต็ม สำหรับคุณทกโก ร้านสะดวกซื้อเป็นทั้งปั๊มน้ำมันและที่ซ่อมรถให้เขาด้วย เมื่อซ่อมเสร็จเขาก็ต้องเดินต่อไป

ไม่ใช่เพียงแค่คุณทกโกที่ให้คำแนะนำกับลูกค้า ในขณะเดียวกัน ลูกค้าก็ให้คำแนะนำคุณทกโกกลับเช่นกัน จากการพูดคุยแลกเปลี่ยนกัน คุณทกโกได้รับพลังของคนที่ใช้ชีวิตอยู่ได้ด้วยความฝัน ในระหว่างที่พูดคุยกันในร้านสะดวกซื้อ คุณทกโกคิดได้ว่า การมีชีวิตรอยู่ก็มีเรื่องไม่สะดวกเกิดขึ้น แต่เมื่อเวลาผ่านไปทำให้เขาคิดได้ว่า ถึงแม้จะมีชีวิตน่าอายเพียงไร ก็ต้องมีชีวิตรอยู่ต่อไป จะผิดมากเพียงใด ก็ต้องอยู่ต่อไป ใช้ชีวิตรต่อไปให้ได้ มีปัญหาที่แก้ไข แม้จะยากลำบาก ก็ต้องมีชีวิตรต่อไปให้ได้

เนื้อหาที่ทำให้ผู้อ่านได้ฉุกคิดคือ แม่น้ำไม่ได้มีไว้ให้เราทิ้งตัวลงไป แต่มีไว้ให้เราข้าม และสะพานเป็นที่เอาไว้ก้าวข้าม ไม่ใช่ที่ที่มีไว้ให้เรากระโดดหมายความว่า เมื่อพบกับปัญหาใด ควรจะพยายามก้าวข้ามผ่านไปให้ได้ ไม่ใช่การตัดสินใจฆ่าตัวตายเพื่อหนีปัญหาที่กำลังเกิดขึ้น

เมื่อได้ค้นหาข้อมูลจาก เซริน ฮา (2566) BBC News ไทยได้นำเสนอสถิติการฆ่าตัวตายของคนเกาหลีใต้มีจำนวน 36 รายในแต่ละวัน เป็นประเทศที่มีอัตราการฆ่าตัวตายสูงสุดในกลุ่มประเทศร่ำรวย 38 ประเทศสมาชิกองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนาหรือโออีซีดี

ทั้งนี้ เซริน ฮา (2566) ได้นำข้อมูลจากสำนักสถิติเกาหลีใต้ระบุว่า ในปี 2021 มีประชาชน 13,352 คน ที่เลือกจบชีวิตตัวเอง อายุระหว่าง 10-39 ปี การเสียชีวิต 2 ใน 3 ของวัยรุ่น หรือคิดเป็น 43.7% มีสาเหตุมาจากการฆ่าตัวตาย อัตราที่สูงขึ้นเป็น 56.8% สำหรับประชาชนในวัย 20 ปีขึ้นไป อายุ 30 ปี ฆ่าตัวตาย 40.6% ทำให้รัฐบาลเกาหลีประกาศแผน 5 ปี เพื่อยับยั้งการฆ่าตัวตาย ด้วยเป้าหมายลดอัตราการฆ่าตัวตายลงให้ได้ 30%

จากความสัมพันธ์ที่ก่อตัวขึ้นภายในร้านสะดวกซื้อที่ไม่ได้มีสินค้ามากนัก การสื่อสารพูดคุยกัน รับฟังกันและกัน มีส่วนช่วยให้พวกเขาได้พอจะเห็นแนวทาง หรือวิธีการจัดการกับปัญหาที่กำลังเกิดขึ้นได้

นวนิยายเล่ม 2 ร้านไม่สะดวกซื้อของคุณทกโก ในวันที่คุณทกโกไม่อยู่

การเล่าเรื่องร้านสะดวกซื้อออนไลน์ในเล่มที่ 2 นี้ จะแตกต่างจากเล่ม 1 คือ จากคุณทกโกที่พูดไม่ค่อยคล่องนัก มาเป็นคุณกินแบที่พูดเก่ง เปลี่ยนเจ้าของร้านจากคุณนายยิ้มมาเป็นคุณมินซึก ลูกชายที่ไม่ได้สนใจบริหารร้าน

ในเล่มนี้จะพบการเปลี่ยนแปลงผ่านการเล่าเรื่องภายใต้สถานการณ์ โควิด-19 ที่แพร่ระบาดไปทั่วโลก แต่ยังคงแนวคิดหลักคือ ร้านสะดวกซื้อแต่ไม่สะดวกซื้อเช่นเคย แม้ว่าร้านออนไลน์เป็นร้านสะดวกซื้อแห่งเดียวในแขวง ชื่องพาก็ตาม

ในเล่ม 2 แบ่งออกเป็น 7 ตอน ได้แก่ ผู้จัดการสาขา โอซ็อนซุก ขนมห้างจิตวิญญาณ สองแถมหนึ่ง ร้านสะดวกซื้อยามค่ำคืน โอเนอร์พาร์ทไทน์ ออนไลน์ และร้านไม่สะดวกซื้อ-หลังจากหลายฤดูกาลผ่านพ้นไป

ผู้จัดการสาขา โอซ็อนซุก

คุณกวักพนักงานพาร์ทไทน์กะกลางคืนวันธรรมดาขอลาออกไปทำงาน เป็นยามเฝ้าอาคารที่บ้านเกิดคังจู ก่อนที่จะมาเป็นพนักงานพาร์ทไทน์ คุณกวักเคยเปิดสำนักงานนักสืบมาก่อน เขาออกจากบ้านมาอยู่ตามลำพัง ต่อมาเขาเห็นลูกสาวมาซื้อของที่ร้านสะดวกซื้อแต่ไม่กล้าทักลูกสาว แต่ในที่สุดเขาก็กล้าที่จะทักลูกสาวตามที่คุนซ็อนซุกแนะนำ

ร้านสะดวกซื้อได้พนักงานพาร์ทไทน์คนใหม่ ชื่อ คุณกินแบ เขาเป็นพูดเก่งมาก ด้านความสัมพันธ์ระหว่างซ็อนซุกกับลูกชายที่ดีขึ้นตามลำดับ จากการที่เธอเปิดใจรับฟังลูกชายมากขึ้น ตามคำแนะนำจากคุณทกโก (เล่ม 1)

ในตอนนี้จะพบการคลี่คลายปมปัญหาที่เกิดขึ้นภายในครอบครัวจากเล่ม 1 ได้รับการแก้ไข ทำให้บรรยากาศภายในบ้านน่าอยู่มากยิ่งขึ้น โดยในตอน

ถัดไป คุณกินแบจะรับหน้าที่ต่อจากคุณทกโกในการคลายบมปัญหาชีวิตให้กับ
ลูกค้าร้านสะดวกซื้อได้ด้วยวิธีการอย่างไรบ้าง เขาจะทำได้ดีหรือไม่ และทำไมเขา
ต้องทำด้วย

ขนมแห่งจิตวิญญาณ

คุณโชจินเรียนจบมหาวิทยาลัยแต่ยังหาทำงานไม่ได้ สินค้าที่เธอซื้อ
ประจำที่ร้านสะดวกซื้อ คือ โซจู ยี่ห่อซัมอีซิล และขนมจากัลลี ซึ่งเป็นของที่พ่อ
ซื้อให้เธอกินเสมอเมื่อเธอยังเป็นเด็กๆ ระหว่างรองานจริงจัง เธอต้องหาเงินเพื่อ
ยังชีพให้เพียงพอ จึงมาสมัครทำงานเป็นพนักงานพาร์ตไทม์ที่ร้านสะดวกซื้อ
ออลเวย์ส

ความรู้สึกที่เธอมีต่อคุณกินแบ คือ สอดรู้ สอดเห็น ยุ่มย่าม ใจดี
หัวเราะเก่ง มองโลกในแง่ดี ชอบเล่าเรื่องเก่าๆ เธอคิดว่าเขาน่าจะถูกคนอื่นๆ เอา
เปรียบได้ง่าย

วันหนึ่งเธอมาร้องให้ระบายความรู้สึกทั้งหมดกับคุณกินแบ คุณกินแบ
ปลอบเธอโดยเชื่อมโยงกับขนมที่คุณพ่อชอบซื้อให้เธอกินตอนเด็กๆ จากนั้นเธอ
ได้นำเรื่องราวขนมของพ่อซึ่งเป็นเรื่องเล่าที่คุณกินแบเล่าให้ฟัง ไปเล่าในวัน
สัมภาษณ์งาน ทำให้ผู้บริหารตอบตกลงรับเธอเข้าทำงาน เพราะสอดคล้องกับ
ตำแหน่งที่เปิดรับสมัคร

ในตอนนี้อ่านจะพบว่า คุณกินแบเป็นคนที่มีความรู้รอบตัว ช่างสังเกต
นำเสนอสินค้าได้สอดคล้องกับความต้องการของลูกค้า และมีความพยายามจะ
พูดคุยกับลูกค้า แม้ว่าลูกค้าจะรู้สึกอึดอัดในช่วงแรกๆ เพราะรู้สึกไม่คุ้นเคยที่จะ
คุยกับพนักงานร้านสะดวกซื้อโดยเฉพาะช่วงกะกลางคืน

หัวโบราณแห่งหัวโบราณ

ในตอนนี การสื่อสารกับคนที่มีอายุ หัวโบราณ ผ่านประสบการณ์
มากมาย เป็นผู้นำครอบครัว หยิ่งในศักดิ์ศรี ใช้ชีวิตตามค่านิยมที่ยึดถือตามๆ
กันมาตั้งแต่อดีต ทำให้การสื่อสารเพื่อโน้มน้าวใจถือว่าเป็นเรื่องยาก ต้องใช้ความ

พยายามในการสื่อสารซ้ำๆ ที่จะทำให้เขาคิดตาม และเห็นว่าควรจะปรับเปลี่ยนตนเองให้กิจการดำเนินต่อไปได้ คนนอกอย่างคุณกินแบจะทำการสื่อสารอย่างไรให้เข้าแก่ชเวยอมเปลี่ยนแปลงตัวเอง นอกจากนี้ การสื่อสารยังเป็นตัวช่วยสำคัญในการรักษาความสัมพันธ์ภายในครอบครัวด้วย เมื่อได้พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นช่วยให้เข้าแก่ชเวเกิดความคิดใหม่ๆ ที่จะนำมาพัฒนาปรับปรุงร้านเนื้ออย่างให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสอดคล้องกับวิถีชีวิตของผู้คนที่เปลี่ยนแปลงไป

แม้ว่าจะมีความยากลำบากที่จะสื่อสารในการเปลี่ยนความคิดของเข้าแก่ชเว แต่คุณกินแบไม่ยอมแพ้ เมื่อเข้าแก่ไม่ยอมไปนั่งดื่มที่หน้าร้านสะดวกซื้ออีก คุณกินแบตามไปหาถึงที่ร้านของเข้าแก่เอง เพื่อให้เข้าแก่ชเวยอมเปลี่ยนแปลงตัวเองที่จะก้าวข้ามผ่านปัญหาให้ได้

สองแถมหนึ่ง

เรื่องเล่าของวัยรุ่นที่ไม่อยากอยู่บ้านเพราะรู้สึกว่าการครอบครัวยึดติดกับเขา จึงมานั่งที่หน้าร้านสะดวกซื้อเฝ้ามองการทำงานของกินแบ

คุณกินแบนำหนังสือมาให้คุณมินกยูอ่าน และพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันว่า ทุกคนมีความฝัน การเปลี่ยนพฤติกรรมให้เป็นไปในทางบวกและไม่คิดลบ ผ่านแนวทาง 3 ประการ คือ (1) ต้องรู้เรื่องที่เราทำได้ดี (2) ต้องรู้เรื่องที่เราอยากทำ และ (3) ต้องรู้เรื่องที่เราต้องทำ ถ้าเอาสามอย่างมารวมกันได้ด้วยการเอาความสามารถพิเศษมาทำตามฝันแล้ว จะสามารถสร้างเงิน สร้างรายได้ (ให้อย่างมาก) ไม่ว่าจะเป็นใคร รูปร่าง นิสัย พฤติกรรมอย่างไร ก็มีความสามารถพิเศษทั้งนั้น แม้ว่าเราจะรู้สึกว่ามันไม่ดีเลย แต่ก็อาจจะเป็นความสามารถพิเศษของเราก็ได้

ช่วงวัยรุ่นคือการค้นหาตัวเองว่าทำอะไรได้ดีกับอะไรที่ชอบทำเมื่อค้นพบแล้วนำพาตัวเองไปยังที่ที่จะเติมเต็มความชอบ และจะช่วยให้ทำได้ดีมากขึ้นไปพร้อมกับองค์ประกอบอื่นๆ ที่จะช่วยให้เราอยู่กับตรงนั้นได้อย่างมีความสุข เช่น มีอาหารอร่อย ราคาไม่แพง แอร์เย็นๆ และได้ทำในสิ่งที่ชอบได้ทั้งวันไม่ไกลจากบ้าน

ลูกค้าที่เดินเข้าร้านสะดวกซื้อจะมีหลากหลายช่วงวัย ในตอนนี้เราจะได้พบความวุ่นวายใจของลูกค้าที่กำลังอยู่ในช่วงวัยรุ่น ซึ่งต้องการผู้ชี้แนะแนวทางที่นำเขาไปพบเจอสิ่งที่จะเป็นประโยชน์กับตัวเขา ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ผู้อ่านจะรู้สึกได้ว่า คุณกินแบเป็นผู้ที่รอบรู้และให้คำแนะนำได้ว่า มีสถานที่อะไรบ้างที่วัยรุ่นสามารถไปทำกิจกรรมดีๆ ได้

ร้านสะดวกซื้อยามค่ำคืน

ตอนนี้ทำให้เราได้รู้จักคุณกินแบมากขึ้นว่าเป็นคนอย่างไร เขาเป็นใคร เรียนจบอะไรมา ความฝัน ความหวัง ความต้องการ เขาเคยทำงานอะไรมาบ้าง ทำไมต้องการมาทำงานที่ร้านสะดวกซื้อ และทำไมจึงเชื่อมโยงมาสู่คุณทกโก

คุณกินแบพยายามทำความรู้จักคุณทกโกให้ได้มากที่สุดผ่านเรื่องเล่าจากพนักงานภายในร้านสะดวกซื้อ นอกจากจะศึกษาบุคลิกลักษณะของคุณทกโกแล้ว คุณกินแบยังทำตามคุณทกโก คือ การรับฟังเรื่องราวและให้คำแนะนำกับลูกค้าที่กำลังพบกับปัญหาในชีวิตได้ ทำไมเขาต้องทำเช่นนี้ด้วย

ในตอนนี้ทำให้เราทราบว่า งานในร้านสะดวกซื้อจะต้องทำอะไรบ้าง นี่คือนิสัยที่พนักงานร้านสะดวกซื้อจะต้องทำ ได้แก่ เช็ควันหมดอายุ บันทึกลงเวลาที่ควรบริโภคสำหรับของทอด เอากากกาแฟไปทิ้ง เช็กตารางโดยรวมของสัปดาห์นี้ อ่านคู่มือรับมือสถานการณ์ฉุกเฉินให้แม่น เบอร์โทรศัพท์ผู้จัดการขนส่ง เอฟเอฟ เบอร์โทรศัพท์พนักงานส่งพัสดุซีเค ตรวจสอบเสื้อผ้าหน้าผม ผีกรับลูกค้า 10 คน ต้องตรวจสอบบัตรประชาชนเวลาจำหน่ายสุรา/บุหรี่ ใส่หน้ากากอนามัย ห้ามรับประทานอาหารภายในและภายนอกร้านหลังสี่ทุ่ม เช็กส่วนลด เครือข่ายโทรศัพท์มือถือ/สะสมแต้มก่อนชำระเงิน ตรวจสอบตู้อุ่นร้อน/ตู้เย็นเพิ่มเติม หันหน้าออกเวลาเรียงสินค้า/เติมสินค้า ระวังทำบัตรหาย และถุงพลาสติกต้องจ่ายเงิน

เรื่องราวของคุณทกโกอดีตคนไร้บ้านกำลังจะกลายเป็นละครเวที โดยมีคุณกินแบรับบทเป็นคุณทกโก คุณกินแบจึงมีความต้องการที่จะเข้าไปศึกษาตัวละครจริงๆ ที่เคยทำงานในร้านสะดวกซื้อ เพื่อให้สวมบทบาทได้ใกล้เคียงคุณทกโก

ในสังคมเกาหลีใต้ ละครเวทีได้รับความนิยมอย่างมาก เป็นประเทศหนึ่งในเอเชียที่มีการจัดละครเวทีได้ดีที่สุดแห่งหนึ่ง เป็นรองเพียงแค่ญี่ปุ่นเท่านั้น ละครเวทียังมีความใกล้ชิดกันระหว่างนักแสดงกับผู้ชม ได้ส่งต่อถ่ายทอดอารมณ์การแสดงไปสู่ผู้ชมได้

โอเนอร์พาร์ทไทม์

ความสัมพันธ์ของคุณมินซิกกับคุณกินแบเปลี่ยนไปเมื่อคุณกินแบช่วยเขาจากพี่สาว เมื่อได้พูดคุยกัน ทำให้คุณมินซิกรู้ว่า เขาเป็นรุ่นน้องมหาวิทยาลัยเดียวกับคุณกินแบ พวกเขานัดเจอกันทุกเช้าทำให้รู้จักกันมากขึ้น กำแพงต่างๆ ถูกทลายลง คุณมินซิกให้ความเคารพและเปิดใจกับคุณกินแบมากขึ้น คุณกินแบใช้โอกาสนี้แนะนำให้คุณมินซิกเลิกเหล้า และมาเป็นพนักงานพาร์ทไทม์ที่ร้านแทนเขา เมื่อเขาทำตามแล้ว ทำให้คุณมินซิกเข้าใจชีวิตมากขึ้น และต้องการพาแม่กลับมาอยู่กับเขาเหมือนเดิม

ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวของคุณมินซิกกับคุณนายย็อมกำลังเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้น การที่เขาได้ทำงานในร้านสะดวกซื้อในฐานะเจ้าของกิจการ และได้คิดเรื่องราวต่างๆ ในยามค่ำคืน ทำให้เขาคิดถึงคุณนายย็อม และตั้งใจจะทำให้ทุกอย่างดีขึ้น

ออลเวย์ส

เราอาจจะคิดว่า คุณทกโกมาทำงานที่ร้านสะดวกซื้อนี้ได้เพราะคุณนายย็อม แต่คุณนายย็อมเองก็ได้เรียนรู้จากคุณทกโกเช่นกัน คือ เธอได้รับพลังที่จะพาตัวเองหลุดพ้นจากชีวิตที่หยุดชะงักจากโควิด-19 เพราะชีวิตถูกกำหนดว่าต้องดำเนินต่อไปไม่ว่าจะอยู่ภายใต้สถานการณ์ใดก็ตาม หากต้องใช้ชีวิตแล้ว ก็ต้องใช้ให้คุ้มค่าจริงๆ คุณนายย็อมบอกกับตัวเองว่า อยากฟังเสียงลมหายใจที่มีพลัง ไม่ใช่เพียงเสียงหายใจเข้าออกที่เป็นไปตามจิตใต้สำนึกเท่านั้น

การเรียนรู้กันและกันไม่ว่าเขาจะเคยเป็นใคร สถานะใดมาก่อน แต่เมื่อได้ทำความรู้จักกัน พูดคุยกัน สื่อสารกัน ภายในพื้นที่ร้านสะดวกซื้อที่ไม่ค่อย

สะดวกเท่าไรนัก ทำให้ผู้ที่แหวะเวียนเข้ามาได้บอกเล่าและแลกเปลี่ยนเรื่องราว
ของกันและกันอย่างสนิทใจ กำแพงที่เคยตั้งปิดกั้นคนไร้บ้านได้มลายหายไป คน
ไร้บ้านถูกมองในสถานะใหม่ๆ ที่ไม่ได้เหมือนเดิม อย่างน้อยผู้ที่เคยพบเจอคุณ
ทกโกต่างก็พากันคิดถึงเขา แม้แต่คนไม่เคยเจอเขา ก็ยังต้องการได้มีโอกาสพบ
เขาสักครั้ง

ร้านไม่สะดวกซื้อ – หลังจากหลายฤดูกาลผ่านพ้นไป

ในตอนนี้อเล่เรื่องคุณชื้อย้อนอีกครั้ง (เธอเคยทำงานที่ร้าน และได้รับ
คำแนะนำจากคุณทกโกให้ทำคลิปสอนการใช้เครื่องคิดเงินในร้านสะดวกซื้อ คลิป
ของเธอได้รับความนิยมอย่างมาก) แต่ไม่ได้เล่าในฐานะของพนักงานพาร์ทไทม์
ที่ร้านสะดวกซื้อเช่นเดิม

เธออยากพบคุณนายยิ้มอีกครั้ง แต่ก็ได้พบกับจูนซ็อง พนักงานพาร์ทไทม์
กะเย็นที่ร้านสะดวกซื้อออลเวย์ส ซึ่งเป็นคนที่เธอเคยชอบเขามาก่อน เธอจึงใช้
โอกาสนี้ในการสานสัมพันธ์กับเขาอีกครั้ง และเธอได้พบกับคุณนายยิ้ม ต่างคน
ต่างดีใจที่ได้พบกันอีกครั้ง ทั้งสองต่างพูดคุยว่าทำอะไรมาบ้าง และจะทำอะไรต่อ
ไปในอนาคตที่ทำตามความฝันของแต่ละคน

ภายใต้ฉากหลังที่มีร้านสะดวกซื้อเป็นส่วนหนึ่งในชีวิต ลูกคำที่ได้รับความ
ช่วยเหลือ คำแนะนำจากพนักงานพาร์ทไทม์กะดึก ต่างฝ่ายต่างได้แ่งคิด แนวทาง
ในการใช้ชีวิต แม้กระทั่งเจ้าของร้าน คุณนายยิ้ม คุณมินซิก ผู้จัดการร้านต่าง
ก็ได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ มากมายจากคนไร้บ้านและพนักงานพาร์ทไทม์คนอื่นๆ เช่น
กัน ถือเป็นการใช้พื้นที่ที่สองและสามภายในร้านสะดวกซื้อที่เป็นนิยามใหม่ๆ
ในการใช้พื้นที่ที่แตกต่างไปจากเดิม

หลังจากอ่านนวนิยายแปล 2 เล่มจบ

นวนิยายแปลจากเกาหลี 2 เล่มนี้ คือ เล่ม 1 ร้านไม่สะดวกซื้อของคุณ
ทกโก และเล่ม 2 ร้านไม่สะดวกซื้อของคุณทกโก ในวันที่คุณทกโกไม่อยู่ ได้พา
คนอ่านไปพบกับแง่มุมชีวิตของผู้คนกลุ่มต่างๆ ผ่านการเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นในร้าน
สะดวกซื้อออลเวย์ส

อย่างไรก็ตาม คำถามที่เกิดขึ้นในระหว่างที่อ่านนวนิยาย คือ ทำไมผู้เขียนจึงแต่งให้คนไร้บ้านเป็นตัวละครเด่นเรื่องตั้งแต่เล่ม 1 ถึงเล่ม 2 (เล่ม 2 คุณทกโก คนไร้บ้านปรากฏตัวน้อยมาก แต่ถูกพูดถึงตลอดทั้งเล่ม) คนไร้บ้านถือเป็นคนตัวเล็กตัวน้อยที่แทบจะไม่มีพื้นที่ไม่เคยถูกมองเห็น ไม่ได้รับการยอมรับ แต่นวนิยายเล่มนี้สะท้อนให้เราทราบว่า คนไร้บ้านสามารถให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำกับคนที่กำลังมีปัญหาในชีวิต เพื่อให้กลับไปมีความสุขในชีวิตได้อีกครั้ง ซึ่งอาจจะตรงกันข้ามกับในชีวิตประจำวันของเราที่จะรับฟังคนมีชื่อเสียง คนมีอำนาจ คนดังที่ให้คำแนะนำในการดำรงชีวิต การคิด และการตัดสินใจมากกว่าการรับฟังคนไร้บ้าน

เมื่อไปค้นหาข้อมูลคนไร้บ้านในเกาหลีใต้พบว่า ในปี 2564 ข้อมูลของกระทรวงสาธารณสุขและสวัสดิการระบุว่า มีจำนวนคนไร้บ้านทั่วประเทศจำนวน 14,404 คน นอกจากนี้ David Webber (2023) ได้นำเสนอข้อมูลว่า ประเทศเกาหลีใต้ในปี 2022 ได้ประมาณการคนเร่ร่อนจำนวน 8,986 คนจากประชากรทั้งหมด 52 ล้านคน รัฐบาลเกาหลีประเมินว่า ประมาณครึ่งหนึ่งของประชากรไร้บ้านอยู่ในกรุงโซล ร้อยละ 83 ของคนเร่ร่อนพักอยู่ในที่พักพิงในท้องถิ่น และอีกร้อยละ 17 (ประมาณ 2,000 คน) อยู่บนถนน คาดว่าร้อยละ 75 ของผู้ที่อยู่บนถนนในกรุงโซล โดยเฉพาะสถานีโซลเป็นศูนย์กลางของคนเร่ร่อนที่มีทั้งผู้ที่เมาสุราและไร้บ้าน ผู้ชายร้อยละ 90 นอนอยู่บนทางเท้า ทั้งนี้ Choi Seong-won ผู้อำนวยการศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพคนไร้บ้านสถานีโซล ประเมินว่า ร้อยละ 80 ของผู้นอนข้างถนนเป็นอดีตนักโทษ และร้อยละ 20 ป่วยทางจิตและติดแอลกอฮอล์ มีร้อยละ 3-5 ที่เป็นคนวัยหนุ่มสาว

เมื่อพูดถึงคนไร้บ้าน ภาพในจินตนาการที่เกิดขึ้นของพวกเราในขณะนี้คืออะไร นวนิยายเล่มแรกได้นำเสนอเรื่องราวของคนไร้บ้านในอีกแง่มุมหนึ่ง ที่อาจจะแตกต่างจากที่คนส่วนใหญ่เคยได้เห็นหรือรับรู้มาก่อน ในฐานะผู้อ่านเกิดคำถามว่า นวนิยายเล่มนี้กำลังจะบอกอะไรกับเราบ้าง

อย่างไรก็ตาม ในช่วงตอนแรกๆ ของนวนิยาย ผู้เขียนได้บรรยาย “คนไร้บ้าน” ที่เป็นไปตามความคิด ความรู้สึก ความคุ้นชินของผู้คนทั่วไป

คือ การไม่ได้อาบน้ำ ไม่ได้เปลี่ยนเสื้อผ้า กางเกงผ้าฝ้ายมอมแมมดู ไม่ออกกว่า เป็นสีเบจหรือสีน้ำตาล ไม่ได้ตัดผม ผมเผ้าพันกันเป็นสังกะตังเหมือนผ้าถูพื้น ไม่ได้โกนหนวด (หนวดเพิ่ม) กลิ่นเหม็น รวากับคนดึกดำบรรพ์ที่ออกไปล่าสัตว์ คล้ายสัตว์กินพืชที่ไม่ยอมก้าวออกมาจากธรรมชาติ เหมือนลิงชิมแปนซี ในระหว่างที่รับประทานข้าวกล้อง เขาเหมือนหมิที่กำลังควักน้ำผึ้งในโกขึ้นมากิน จากที่กล่าวไป คนไร่บ้านถูกมองผ่านการเชื่อมโยงกับสัตว์ประเภทต่างๆ เช่น หมิ ลิง เมื่อผู้คนทั่วไปพบเจอก็ไม่ต้องการเข้าใกล้ด้วย โดยไม่ได้คิดหรือมองว่า ภายใต้อุปลักษณ์ไม่น่ามอง เขาอาจจะเป็นคนดีหรือทำเรื่องราวดีๆ ให้เกิดขึ้นก็ได้

การบรรยายลักษณะข้างต้นสอดคล้องกับเรื่องเล่าที่ผ่านมาของ คนไร่บ้านมักถูกมองเป็น “คนอื่น” (the others) ของสังคม ถูกคนทั่วไปดูแคลน รังเกียจียดฉันท์ ถูกเบียดขับจากการเข้าถึงสิทธิและสวัสดิการพื้นฐานที่พลเมือง พึงมีพึงได้ ความไม่มั่นคงแน่นอน ไร้เสถียรภาพ มีความเปราะบาง มีเกราะ ป้องกันทางสังคมต่ำกว่าคนกลุ่มอื่นๆ ถูกขับไล่ไล่ส่ง ถูกมองด้วยความสงสาร และเป็นกลุ่มคนที่ต้องการการสงเคราะห์

นอกจากนี้ หนังสือ *คนไร่บ้าน การเดินทางสู่ความโดดเดี่ยว* นำเสนอ คนไร่บ้านว่า คนไร่บ้านเป็นมนุษย์คนหนึ่งที่ต้องดิ้นรนต่อสู้กับชีวิต พวกเขาไม่ได้ ต้องการความเมตตาสงสาร เขาก็มีศักดิ์ศรีของเขา เขาต้องการการสนับสนุน ความเข้าใจจากสังคม (อัจฉรา รักยุติธรรม, 2559)

เรื่องราวของคนไร่บ้านยังถูกรับรู้อย่างจำกัดภายในพื้นที่วิชาการ ส่วนพื้นที่สื่ออื่นๆ ยังคงนำเสนอภาพตัวแทนของคนไร่บ้านที่ต้องเร่งดำเนินการ แก้ไขจากหน่วยงานทุกภาคส่วน และเป็นปัญหาของสังคมที่ต้องเร่งแก้ไข

ในขณะที่นวนิยายแปลนี้อาจจะเริ่มค่อยๆ เปลี่ยนความรู้สึกของผู้คนที่ มีต่อคนไร่บ้านว่า เขาทำอะไรได้บ้าง เขาคิดอะไรอยู่ข้างใน คุณทกโกเปรียบเสมือน ตัวแทนคนไร่บ้านในเกาหลีใต้ ที่ทำให้คนอ่านได้รู้จักคนไร่บ้านในแง่มุมที่แตกต่าง จากหนังสือคนไร่บ้านเชิงวิชาการเล่มอื่นๆ ที่ผ่านมา จากคนที่ไร่บ้านมาสู่ พนักงานพาร์ทไทม์ในร้านสะดวกซื้อ เขาจะทำได้หรือไม่ ผู้คนจะให้การยอมรับ เขาได้หรือไม่ เขาจะต้องปรับตัวมากน้อยเพียงใด

อย่างไรก็ตาม เงื่อนไขสำคัญคือ เมื่อคนไร้บ้านกลับเข้ามาสู่สังคมจากการที่ไม่ได้พบเจอกับผู้คนมานาน ไม่ได้ทำการสื่อสารกับคนอื่น ๆ หรืออาจจะแทบไม่ได้พูดคุยกับใครเลย เมื่อต้องกลับมาทำงาน เขาต้องพยายามทำการสื่อสารกับผู้คนอีกครั้ง แนวทางการปรับตัวเองให้กลับเข้ามาสู่สังคมที่ไม่ไร้บ้าน คุณทกโกต้องทำอะไรบ้าง กล่าวคือ

(1) ปรับการพูด ในช่วงเข้ามาทำงานที่ร้านสะดวกซื้อ คุณทกโกเหมือนเด็กที่กำลังเริ่มหัดพูด ช่วงแรกพูดติดอ่าง ติดๆ ขัดๆ แต่เมื่อได้สื่อสารกับคนรอบข้างทุกๆ วัน จะช่วยทำให้การสื่อสารดีขึ้นตามลำดับ ซึ่งในช่วงแรกๆ คู่สื่อสารอาจจะหงุดหงิดหรือมีความไม่พอใจเกิดขึ้น เพราะกว่าจะสื่อสารกันรู้เรื่องและเข้าใจตรงกันต้องใช้เวลามากกว่าปกติ

(2) ปรับบุคลิกภาพ การหันกลับมาทำความสะอาดร่างกาย ตัดผม โกนหนวด การสบตา เรียนรู้การบริการที่จะต้องพยายามทำให้คล่องแคล่ว และไม่ให้อุ้งค้ำรอนาน

(3) การเรียนรู้การทำงานภายในร้านสะดวกซื้อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ที่ต้องจัดวางสินค้าต่างๆ ขึ้นชั้นจำหน่ายสินค้า การเรียนรู้การใช้เครื่องคิดเงิน การสแกนบาร์โค้ดสินค้า การกดโปรโมชันส่วนลดต่างๆ ผ่านเครื่องคิดเงิน และเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ลักษณะข้างต้น คนไร้บ้านได้ลองปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และเรียนรู้งานที่ต้องทำ โดยที่เขาต้อง “เต็มใจ” ที่จะทำด้วย ไม่ว่าจะเคยผ่านเรื่องราวร้ายแรงมาเพียงใดก็ตาม ชีวิตของพวกเขาสามารถกดปุ่มเริ่มต้น (start) ได้อีกครั้ง ความเต็มใจจะเป็นเงื่อนไขสำคัญที่ทำให้คนไร้บ้าน “ยอม” ที่จะกลับเข้าสู่พื้นที่ที่เขาเคยอยู่มาก่อน หากไม่สามารถทำให้เขาเต็มใจได้ เขาก็ยังคงเป็นคนไร้บ้านตามเดิม ไม่ต้องการหันกลับมาสู่พื้นที่อื่น การที่คุณทกโกเต็มใจและยอมทำงานในร้านสะดวกซื้อ นอกจากจะได้รับอาหาร 3 มื้อตามที่ต้องการแล้ว เขาจะได้ตอบแทนคุณนายยิ้มที่เห็นความสามารถของเขาและชวนมาทำงานที่ร้านสะดวกซื้อ

นวนิยายเล่มนี้ได้ทำให้เราได้รับความคิดและความรู้สึกของคนไร้บ้าน เขารู้สึกว่า ไม่มีบ้านให้คิดถึง เมื่อมีอายุที่มากขึ้นมีความกังวลกับโรคภัยและความ

ตายที่จะมาถึงตัวในสักวันหนึ่ง แม้จะมีความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การผลักดันให้คนไร้บ้านกลับคืนสู่ครอบครัว ควบคุมไปกับการทำงานของกระทรวงยุติธรรมที่ทำการกวาดจับกุมและคุมขัง ความหวังดีขององค์กรพัฒนาเอกชนที่พยายามช่วยเหลืออย่างเต็มที่ตามเงินทุนที่มีอยู่ แต่อาจยังไม่ใช่ “ทางออก” ที่สอดคล้องกับความต้องการของคนไร้บ้าน

การทำให้คนไร้บ้านมีพื้นที่ได้พบปะผู้คน เชื่อมโยงความสัมพันธ์กับผู้คนที่ทำงาน เขาจะค่อยๆ ปรับตัวเองให้กลับมาได้ แต่ที่ผ่านมา เราเคยให้โอกาสเขามากน้อยเพียงไร ที่ไม่ใช่การช่วยเหลือจากภาครัฐที่มีแนวทางการปฏิบัติและนโยบายต่างๆ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอาจจะต้องมาพิจารณาและวิเคราะห์ความต้องการที่คนไร้บ้านต้องการจริงๆ เพื่อค้นหาแนวทางหรือการกำหนดนโยบายที่จะลดจำนวนคนไร้บ้านได้อย่างแท้จริง

นวนิยายทั้ง 2 เล่ม นำเสนอเรื่องราวว่า “ทุกคน” ไม่ว่าจะเป็นใคร สถานะอย่างไร ต่างมีปัญหาที่ต้องการทางออก ขณะที่กำลังสับสนอยู่นั้น คุณทกโกอดีตคนไร้บ้าน เขาเป็นเหมือนกุญแจที่จะช่วยไขประตูไปสู่ทางออกที่จะแก้ไขปัญหให้กับลูกค้าได้ คุณทกโก คือ คนที่ถูกตัดสินว่าไม่มีค่าอะไร แต่ได้เข้ามาช่วยทำให้ชีวิตคนรอบข้างทั้งลูกค้าและเพื่อนร่วมงานได้ค้นพบทางออกของปัญหา คุณทกโกเปรียบเสมือนแหล่งปล่อยพลัง เต็มพลัง ชาร์จพลังให้กับผู้คนได้อย่างไม่น่าเชื่อ ความสัมพันธ์ระหว่างคนเคยไร้บ้านกับผู้คนรอบตัวที่ได้รับน้ำใจจากคนเคยไร้บ้าน คนไร้บ้านที่ไม่คาดคิดว่าจะทำอะไรให้ใครได้ กลับมีน้ำใจช่วยเหลือลูกค้าที่แวะเวียนเข้าไปในร้านสะดวกซื้อออนไลน์ รวมไปถึงการรับฟังและช่วยชี้แนะหนทางแก้ปัญหให้ความทุกข์นั้นพอจะบรรเทาหรือผ่อนคลายลงได้บ้าง

ในนวนิยายไม่ได้บอกว่ามีใครบ้างที่รู้ว่าคุณทกโกทำงานหรือเป็นอะไรมาก่อนที่จะเป็นคนไร้บ้าน นวนิยายนำเสนอเพียงแค่ว่าคุณทกโกจำอดีตของตัวเองได้แล้ว และหลังจากลาออกร้านสะดวกซื้อ คุณทกโกไปทำงานที่ใกล้เคียงกับงานเดิมที่เคยทำมาก่อนที่จะเป็นคนไร้บ้าน นั้นหมายความว่า อดีตและอนาคตของคุณทกโกจะเป็นอย่างไรนั้นถือเป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่ในช่วงที่เขาเป็นคนไร้บ้านและมาทำงานเป็นพนักงานพาร์ตไทม์ เป็นไฮไลต์ที่สำคัญที่ผู้เขียนต้องการบอก

เล่าให้เราได้อ่านกันว่าชีวิตของคุณทกโกจะเป็นอย่างไร เกิดอะไรขึ้นบ้างในฐานะ “พนักงานพาร์ทไทม์” กะกลางคืนในร้านสะดวกซื้อกับผู้คนที่อยู่รอบๆ ตัวเขา

ประเด็นพื้นที่ที่สาม (Third Place)

เมื่อพูดถึงพื้นที่นี้ ผู้คนส่วนใหญ่จะนึกถึงร้านกาแฟ คอฟฟี่ช็อป ที่นั่งพัก ภายและพักใจให้คุณได้ผ่อนคลายหรือนั่งทำกิจกรรมระหว่างวันได้ แต่สำหรับ นวนิยายแปลนี้ จะพาไปพบกับร้านสะดวกซื้อที่ไม่สะดวกซื้อ กลับกลายเป็นที่พัก ใจและกายให้กับผู้คนที่อยู่ในละแวกแถวนั้นได้

ทั้งนี้ Plume (2023) ได้อธิบายความหมายที่ Ray Oldenburg ได้เขียน ถึง “third place” คือ สถานที่ไม่ใช่ที่บ้าน ไม่ใช่ที่ทำงาน แต่เป็นที่ให้ความอบอุ่น ความสนุกสนาน เป็นชุมชน คนไม่รู้จักมาพบเจอกัน บรรยากาศสบายๆ เป็นที่ ได้พบกัน เห็นหน้าค่าตากัน นำไปสู่การเชื่อมต่อกัน ได้พูดคุยกันทำให้ผู้คนได้รับการดูแลแม้จะเป็นคนที่ไม่รู้จักกันก็ตาม

พื้นที่ที่สาม ณ ร้านสะดวกซื้อออลเวย์ส มีใครเคยคิดบ้างหรือไม่ว่าร้าน สะดวกซื้อจะกลายเป็นพื้นที่พักใจ แม้ร้านสะดวกซื้อบางแห่งจะมีพื้นที่ให้เราได้นั่งรับประทานอาหารหรือเครื่องดื่ม แต่เราคงไม่เคยคิดจะได้รับบริการอย่างดีจาก พนักงานที่จะมาดูแลมาพูดคุยด้วย แต่สำหรับคุณทกโกและพนักงานร้านไม่ สะดวกซื้อแห่งนี้ กลับดูแล ทำความสะอาดโต๊ะหน้าร้านอยู่เสมอ เพื่อรอคอยหรือต้อนรับลูกค้าที่ต้องการนั่งพักสักครู่

นอกจากนี้ เมื่อเราเลือกใช้ร้านสะดวกซื้อเป็นพื้นที่ที่สาม เราจะกล้าพูด คุยกับพนักงานพาร์ทไทม์ร้านสะดวกซื้อกะกลางคืนหรือไม่ แน่นอนว่า กะกลางคืน น่าจะมีลูกค้าจำนวนหนึ่ง แต่สำหรับกะกลางคืน ลูกค้าไม่ได้มีจำนวนมากนัก พนักงานก็น่าจะมีเวลาวางจากการทำงานมานั่งพูดคุยกับเราได้ แต่เราจะกล้าคุย อย่างเปิดใจกับพนักงานหรือไม่ อะไรที่ทำให้ลูกค้ากลับพูดคุยและเปิดเผย เรื่องราวที่กำลังกลัดกลุ้มให้พนักงานพาร์ทไทม์ได้รับฟัง ถือเป็นการสื่อสารกับ ผู้คนแปลกหน้า ที่น่าจะมีใจกว้างใจในการสื่อสารและเปิดใจกับคนที่เราไม่รู้จัก ไม่คุ้นเคย แม้ว่าลูกค้าจะไปใช้บริการซื้อสินค้าภายในร้านอยู่เสมอๆ ก็ตาม แต่การ จะต้องพูดคุยกับพนักงานพาร์ทไทม์ในเรื่องราวส่วนตัว ไม่น่าจะเกิดขึ้นได้เลย

เหตุผลการมานั่งโต๊ะหน้าร้านสะดวกซื้อของลูกค้า บางคนก็ยังไม่อยากกลับบ้าน ไม่อยากอยู่บ้าน อยากดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่ที่บ้านไม่ชอบให้ดื่มต่อหน้าลูกๆ ร้านออลเวย์สเป็นร้านที่ใกล้ที่สุดในการไปหาของรับประทานหรือนั่งดื่มกินในยามค่ำ และอยู่จนถึงดึกๆ กัน

อภิญา โออินทร์ (2562) ได้นำเสนอนิยามคุณลักษณะของพื้นที่ที่สาม 8 ประการของ Oldenburg พบว่า มีส่วนที่ตรงกับนวนิยายใน 4 ประการ คือ (1) ความเป็นกลาง (neutral ground) สถานที่ที่คนจะมาหรือไปได้ตามใจชอบ ความสำเร็จของพื้นที่สามส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับรูปแบบการสัญจร หากสถานที่ดังกล่าว ความเป็นกลางแล้ว จะมีจำนวนผู้คนสัญจรไปมา อย่างน้อยที่สุดก็ในระดับที่สะท้อนให้เห็นว่า ผู้มาเยือนมีอิสระในการเข้าและออกสถานที่ดังกล่าวได้เท่าที่ต้องการ กล่าวคือ ร้านสะดวกซื้อออลเวย์สอยู่ใกล้สถานีรถไฟ มหาวิทยาลัยสตรี และหอพักสตรี จึงทำให้มีผู้คนผ่านไปผ่านมาตลอดทั้งวัน (2) บทสนทนาที่สนุกสนานเป็นกิจกรรมหลักที่เกิดขึ้นได้ กล่าวคือ สถานที่ใดจะถูกนิยามว่าเป็นพื้นที่ที่สามนั้น จะต้องเกิดการพูดคุยที่มีชีวิตชีวา จุดประกายความคิด มีสีสัน และปะทะสังสรรค์ของผู้มาเยือน ทั้งนี้ ลักษณะการพูดคุยที่เกิดขึ้นในร้านสะดวกซื้อ มีหลากหลายอารมณ์ ได้แก่ สนุกสนาน มีความสุข ตื่นเต้น โกรธ ไม่พอใจ ประชดประชัน เสียใจ ไม่เข้าใจ น้อยใจ ฯลฯ (3) พื้นที่ที่สามจะต้องเข้าถึงได้ง่าย และเปิดรับผู้คนที่เข้ามาเป็นประจำ (accessibility & accommodation) ซึ่งตรงกับร้านสะดวกซื้อออลเวย์สเปิดให้บริการตลอด 24 ชั่วโมง จะเป็นใครก็สามารถเข้ามาใช้บริการได้ และ (4) พื้นที่ที่สาม ใจกลางสำคัญอยู่ที่คนว่าไปในที่แห่งนั้น เพราะเหตุใด ไปทำกิจกรรมอะไร สำหรับผู้คนในแต่ละช่วงวัยที่มาร้านสะดวกซื้อออลเวย์ส คือ มาเลือกซื้อสินค้าตามที่แต่ละคนมีความต้องการที่แตกต่างกัน เช่น ขนม เครื่องดื่ม อาหารกล่อง การมาที่ร้านสะดวกซื้อออลเวย์สถือว่ามีต้นทุนน้อยกว่าการเดินเข้าร้านดื่มกินตามปกติ ในนวนิยายจะนำเสนอในประเด็นนี้เป็นระยะๆ ว่า ถ้าลูกค้าต้องไปร้านดื่มโดยเฉพาะ จะต้องจ่ายมากกว่านั่งอยู่หน้าร้านสะดวกซื้อ

Oldenburg (1996) ได้ขยายความเกี่ยวกับความสำคัญของ “ที่ที่สาม” ต่อปัจเจกบุคคลและชุมชนไว้ในวารสารว่า แท้จริงแล้ว “ที่ที่สาม” มีฟังก์ชันหลายอย่าง ได้แก่ ที่ที่สามทำให้เยาวชนคนรุ่นใหม่และคนรุ่นเก่าได้ปฏิสัมพันธ์กัน (association of youth and adults) เช่น การที่พูดคุยกันระหว่างพนักงานพาร์ตไทม์ซึ่งเป็นวัยผู้ใหญ่ กับชายวัยรุ่นที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมปลาย และพื้นที่ที่สามยังเป็นการออกไปสนิทกับคนแปลกหน้าและสร้างคุณค่าให้กับสร้างความสัมพันธ์ เช่นเดียวกับผู้คนที่มาร้านสะดวกซื้อออนไลน์แล้วทำการพูดคุยกับพนักงานพาร์ตไทม์กะกลางคืน ซึ่งตรงกับที่ ธีรวัฒน์ วงศ์เรือง (2566) นำเสนอว่า Oldenburg ได้อธิบายว่า สถานที่นี้เป็นสถานที่ที่ผู้คนสมัครใจจะเข้ามาด้วยตัวเอง และเกิดบทสนทนาขึ้นระหว่างผู้คน ทำให้เป็นสถานที่แห่งการพบปะเพื่อนและไอดีใหม่ การเข้าร้านสะดวกซื้อ เลือกซื้อสินค้า ถือเป็นความเต็มใจของลูกค้าที่จะเดินเข้ามาในร้านพูดคุยกัน รู้สึกอบอุ่น ผ่อนคลาย จนกระทั่งได้คำแนะนำที่ทำให้ลูกค้าได้มีความสุขกับชีวิตมากขึ้น แม้ว่าในช่วงแรกๆ อาจจะอึดอัดบ้าง เพราะแปลกใจที่จะพูดคุย แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ความคิดเห็น (Worakan, 2021) กับพนักงานพาร์ตไทม์ แต่หลังจากนั้น พื้นที่ในร้านสะดวกซื้อกลับเป็นพื้นที่ให้ความสบายใจ (แม้จะเป็นระยะเวลาสั้นๆ ในระหว่างที่นั่งอยู่หน้าร้านก็ตาม) กับลูกค้า ลูกค้าเกิดความต้องการจะมาในทุกๆ วัน แม้ว่าร้านจะไม่ได้มีสินค้าหลากหลายให้เลือกมากนักก็ตาม

เมื่อลองดูชีวิตของพวกเรา ถ้าคุณกำลังพบกับปัญหาที่ลึกลับซับซ้อน คุณจะไปปรึกษาใครบ้าง แน่นอนว่า บุคคลที่คุณนึกถึงย่อมจะไม่ใช่คนไร้บ้านที่เป็นพนักงานพาร์ตไทม์ร้านสะดวกซื้อ และไม่คิดที่จะไปนั่งคิดทบทวนสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตที่ร้านสะดวกซื้อ แต่นวนิยายแปลทั้ง 2 เล่มนี้ กลับเปิดพื้นที่ในยามเย็นๆ ค่ำๆ ให้คนหลากหลายอาชีพ หลากหลายช่วงอายุ บางคนก็ไม่มีที่ไป ไม่รู้จะไปไหน แวะเวียนมาร้านสะดวกซื้อ มาพูดคุย บอกเล่า ระบายความคับข้องใจ ณ บริเวณที่นั่งหน้าร้านสะดวกซื้อที่ไม่สะดวกซื้อ ท่ามกลางสภาพอากาศที่ร้อนบ้างหนาวบ้างตามฤดูกาล และมีวงรอบกวนเป็นระยะๆ

ไม่ใช่เป็นเพียงพื้นที่ที่สามเท่านั้น ร้านสะดวกซื้อออนไลน์ ยังเป็นพื้นที่ที่สองสำหรับพนักงานพาร์ทไทม์ร้านสะดวกซื้อด้วยตัวเอง เพราะในยามค่ำคืนที่มีลูกค้าไม่มาก การจัดการภาระงานภายในร้านสะดวกซื้อ หลังจากทำงานต่างๆ เสร็จแล้ว พวกเขาได้มีเวลาที่จะคิดทบทวนเรื่องราวของตัวเอง เพราะในยามค่ำคืนนั้นค่อนข้างเงียบ ทำให้มีสมาธิมากพอที่จะจัดการความคิดของตัวเองได้ดี

สำหรับพื้นที่ที่หนึ่งในนวนิยาย คือ ที่บ้านนั้น นวนิยายได้นำเสนอว่า ในบ้านมีปัญหาความไม่เข้าใจกัน มีการสื่อสารกันน้อย เมื่อสื่อสารไปแล้ว กลับได้รับคำตอบที่ไม่เป็นไปตามที่คาดหวังไว้ ทำให้เกิดความรู้สึกไม่อยากจะอยู่บ้าน เกิดความรู้สึกอึดอัด ไม่สบายใจ ต้องการออกไปข้างนอก หรือต้องการยื้อเวลากลับบ้าน ยังไม่อยากจะกลับในตอนนี้อยู่ ขอซื้อเวลาอีกสักนิด หากหมดหนทางแล้วจริงๆ จึงจะกลับไปอยู่กับครอบครัว

แม้ว่าภายในบ้านจะไม่สงบสุขก็ตาม แต่คุณทกโกจะแนะนำให้ลูกค้ากลับไปหาครอบครัวของตัวเอง กลับไปพูดคุย ทำความเข้าใจกัน เช่นเดียวกับคุณกินแบที่ให้คำแนะนำแบบเดียวกัน รวมถึงพนักงานพาร์ทไทม์คนอื่นๆ ก็เช่นกัน ต่างก็แนะนำให้เพื่อนร่วมงานกลับไปพูดคุยกับครอบครัว

พื้นที่ที่หนึ่ง อาจจะทำให้เราเกิดความรู้สึกอึดอัด แต่ก็ควรจะต้องกลับไปในพื้นที่นั้น และแก้ไขปัญหาให้คลี่คลายหรือหมดไป นั่นหมายความว่า ครอบครัวในสังคมเกาหลีมีความสำคัญที่จะต้องรักษาไว้

ภาพรวมของนวนิยายแปล 2 เล่มนี้ คือ การเล่าเรื่องคนไร้บ้าน เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายในร้านสะดวกซื้อในฐานะพื้นที่ที่สองและสาม พนักงานพาร์ทไทม์กะกลางคืน ความสัมพันธ์และปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างสมาชิกในครอบครัวในฐานะพื้นที่ที่หนึ่ง โดยสรุปแล้ว ไม่น่าเชื่อว่าคนไร้บ้านจะสามารถนำไปสู่สายลมแห่งการเปลี่ยนแปลงอันแสนสดชื่นได้ แต่นวนิยายทั้ง 2 เล่มทำให้ผู้อ่านได้เห็นแล้วว่าคนไร้บ้านสามารถทำได้ อะไรก็เกิดขึ้นในนวนิยาย ไม่จำเป็นต้องเหมือนกับโลกจริง แต่ถ้าสามารถทำให้โลกจริงเกิดขึ้นได้ดังเช่นนวนิยายคงจะดีไม่น้อย